

Onder de appelboom

Ik kwam thuis, het was
een uur of acht en zeldzaam
zacht voor de tijd van het jaar,
de tuinbank stond klaar
onder de appelboom

ik ging zitten en ik zat
te kijken hoe de buurman
in zijn tuin nog aan het spitten
was, de nacht kwam uit de aarde
een blauwer wordend licht hing
in de appelboom

toen werd het langzaam weer te mooi
om waar te zijn, de dingen
van de dag verdwenen voor de geur
van hooi, er lag weer speelgoed
in het gras en verweg in het huis
lachten de kinderen in het bad
tot waar ik zat, tot
onder de appelboom

en later hoorde ik de vleugels
van ganzen in de hemel
hoorde ik hoe stil en leeg
het aan het worden was

gelukkig kwam er iemand naast mij
zitten, om precies te zijn jij
was het die naast mij kwam
onder de appelboom, zeldzaam
zacht en dichtbij
voor onze leeftijd.

Rutger Kopland, Onder het vee, 1966

Knickers

De knickers liggen onder de banken
Van gepolijste steen en mogelijke droom.
De sinaasappels liggen op de tafels
Van onbeschilderd hout en onmogelijke slaap.

Vele hoeden geven hun schaduw aan het plein.
Een man gaat een loze zijstraat in en fluistert tegen de beesten
Naast een vuilniszak en tegen de cementen lijnen,
Glinsterende kamers van het doolhof in de muur.
Om zijn ogen verdampt het zweet.

In de knickers zingen de illusies van kleine handen
En een vrouw zegt: ik geef jullie alles wat jullie willen.
In de sinaasappels zingen de pijnlijke uren van grote handen
En een vrouw zegt: ik geef jullie alles wat jullie willen.

Arjen Duinker, En dat ? Oneindig, 2006